

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **D. D.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Zemanem, advokátem, se sídlem Veselá 169/274, Brno, proti žalovanému: **Státní pozemkový úřad**, se sídlem Husinecká 1024/11a, Praha 3, o žalobě rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2016, č.j. SPU 161832/2016, sp.zn. 2RP4489/2016-202001,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.

- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou původně podanou u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky Liberec, a následně postoupenou Městskému soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2016, č.j. SPU 161832/2016, sp.zn. 2RP4489/2016-202001 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo pro opožděnost zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí schválení návrhu pozemkových úprav Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Liberecký kraj, pobočky Česká Lípa ze dne 9. 12. 2014, č.j. SPU 528536/2014/Pob/Kr (dále též „prvostupňové rozhodnutí“).
- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že mu prvostupňové rozhodnutí nebylo řádně doručeno, přičemž zpochybnil udělení plné moci paní L. G. ze dne 14. 11. 2010, neboť tato plná moc dle žalobce nesplňuje náležitosti, aby ji bylo možné považovat za platnou plnou moc. Odkázal na ustanovení § 37 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v tehdy platném znění. Uvedl, že má za to, že předmětná plná moc trpí neurčitostí svého předmětu, neboť v ní není srozumitelně a určitě stanoveno, jakého předmětu se týká, není v ní stanoveno ohledně jakých pozemků, na jakých listech vlastnictví žalobce zmocňuje zmocnitelku, aby jej zastupovala. Uvedl,

že této skutečnosti si byl vědom i správní orgán, který nehledě na plnou moc doručoval žalobci buď na adresu trvalého bydliště, nebo do datové schránky. Dále žalobce uvedl, že vlastní jednak pozemky ve výlučném vlastnictví, jednak pozemky ve spoluvlastnictví s paní L. G. Uvedl, že ji zamýšlel zplnomocnit pouze ohledně spoluvlastněných pozemků, nikoliv ohledně svých pozemků ve výlučném vlastnictví. Dále formulaci v plné moci, „*aby ho zastupoval v plném rozsahu KPÚ*“, žalobce označil za nedostatečně srozumitelnou a určitou. K otázce neurčitosti projevu vůle pak odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 25. 8. 2003, sp.zn. 33 Odo 341/2003-119. Žalobce tak zpochybnil opožděnost svého odvolání, neboť mu nelze přičítat doručování paní L. G., přičemž mu navíc nebylo správně doručováno do datové schránky, ale prostřednictvím pošty. Žalobce dále označil doručování poštou za úmyslné, neboť správní orgán měl povědomost, že žalobce poštu nepřebírá, a dříve žalobci doručoval prostřednictvím datové schránky. Závěrem tohoto žalobního bodu pak žalobce konstatoval, že doručování prostřednictvím úředních desek je vůči vlastníkům pozemků nedostatečné a pouze doplňující.

- [3] Ve druhém žalobním bodu žalobce namítal k otázce zahájení přezkumného řízení nebo obnovy řízení, že toto posouzení žalovaného je nepřezkoumatelné. Žalobce dále odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu se závěrem, že úvahy o nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí jsou aplikovatelné i na rozhodnutí správní. Namítal, že zkoumání žalovaného, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, neobsahuje jedinou úvahu žalovaného a nedovoluje tak žalobci jakkoliv jeho tvrzení rozporovat, neboť není jasné, z čeho žalovaný vycházel. Rozbory žalovaného ohledně ustanovení § 94 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), označil žalobce za irelevantní, neboť toto ustanovení lze aplikovat až po zahájení přezkumného řízení, k čemuž ale nedošlo.
- [4] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhol její zamítnutí. K prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že žalobce na formuláři plné moci, který byl vyhotoven správním orgánem I. stupně v rámci pomoci účastníkům řízení, žalobce vyplnil jméno, bydliště, identifikaci osoby ke zplnomocnění, rozsah plné moci (žalobce vybral „*v plném rozsahu*“) a podpis. Uvedl, že část plné moci, kde měl uvést, který listů vlastnictví se má plná moc týkat, nechal žalobce bez vyplnění, z čehož lze usuzovat na jeho záměr nechat se zastupovat v plném rozsahu řízení, tj. se plná moc týká veškerých pozemků a s nimi spojených práv a povinností. V případě, že chtěl být žalobce zastupován jen pro některé LV, měl možnost v této části uvést konkrétní LV, což však neučinil, přičemž ve spisovém materiálu se nenachází žádný dokument, kterým by žalobce udělenou plnou moc zpochybňoval nebo odvolal. Rovněž pak žalovaný zmínil, že žalobce v průběhu řízení na své výhradní pozemky nijak nereagoval, nejednal se zpracovatelem komplexních pozemkových úprav, přestože mu bylo (dle názoru žalovaného nadbytečně) doručováno. Žalovaný dále odkázal na ustanovení § 34 odst. 1 a 2 správního řádu a na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, č.j. 2 As 2/2012-26. K doručování prostřednictvím úředních desek pak žalovaný uvedl, že elektronická úřední deska je považována za informativní a úřední desky dotčených obcí jsou z hlediska doručování záležitostí pořádkovou. Dále uvedl, že řízení o komplexních pozemkových úpravách je specifické velkým počtem účastníkům, a proto je doručování zajišťováno současně poštovní přepravou a také prostřednictvím úředních desek.
- [5] Ke druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že žalovaný v rámci odvolacího řízení přezkoumal soulad napadeného prvostupňového rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a to od str. 5 napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že proti rozhodnutí o schválení návrhu nebylo v rámci řádné odvolací lhůty podáno žádným z účastníků řízení odvolání, z čehož lze dovodit souhlas dotčených osob s vedeným řízením; v daném případě byl souhlas s vystaveným návrhem vysloven vlastníky 708,1750 ha z celkových 719,4781 ha výměry půdy, tj. 98,4 %. Žalovaný dále uvedl, že řízení o komplexních pozemkových úpravách bylo provedeno v souladu s právními předpisy, a proto bylo odvolání žalobce vyhodnoceno výlučně jako odvolání opožděné a nikoliv jako podnět k přezkoumání prvostupňového rozhodnutí.

- [6] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [7] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 9. 12. 2014, č.j. SPU 528536/2014/Pob/Kr, byl schválen návrh komplexních pozemkových úprav v k.ú. Stvolínky. Rozhodnutí bylo zplnomocněné zástupkyni žalobce doručeno dne 29. 12. 2014 a nabylo právní moci dne 15. 1. 2015. Dne 21. 7. 2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv pod č.j. SPU 255601/2015/Pob/Kr, které nabylo právní moci dne 12. 8. 2015. Tétož dne nabyl platnost obnovený katastrální operát, který správní orgán vyhlásil dopisem č.j. PUP-6/2013-501-2.
- [8] Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání dne 27. 1. 2016, které dne 17. 2. 2016 doplnil. V odvolání žalobce zpochybnil doručení prvostupňového rozhodnutí, jakož i dalších písemností.
- [9] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 4. 4. 2016, č.j. SPU 161832/2016, sp.zn. 2RP4489/2016-202001, bylo odvolání žalobce zamítnuto jako opožděné podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu.
- [10] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce byl v řízení zastoupen paní L. G. (plná moc ze dne 14. 11. 2010, která byla udělena k zastupování v plném rozsahu komplexních pozemkových úprav v předmětném k.ú.), která si prvostupňové rozhodnutí ze dne 9. 12. 2014 nepřevzala a bylo tak do 29. 12. 2014 uloženo u provozovatele poštovních služeb. V souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu jí tak bylo doručeno dne 29. 12. 2014. Žalovaný konstatoval, že lhůta pro podání odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uplynula marně dne 13. 1. 2015. Žalovaný dále odkázal na ustanovení § 34 odst. 1 a 2 správního řádu a na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, č.j. 2 As 2/2012-26. Dále uvedl, že ve spisovém materiálu nebyl nalezen žádný dokument, který by rušil plnou moc udělenou paní L. G., ani žádný dokument, kterým by žalobce požadoval změnu způsobu doručování. Dále žalovaný konstatoval, že doručování žalobci bylo nadbytečné, jelikož všechny dokumenty byly doručovány zplnomocněnému zástupci. Dále žalovaný uvedl, že veškeré dokumenty, které dle zákona mají být zveřejněny na úřední desce pobočky a příslušné obce, zveřejněny byly, tudíž lze mít dle žalovaného za to, že pro žalobce nebylo faktické doručování písemností na adresu zplnomocněného zástupce jedinou možností, jak být s existencí a tedy s obsahem dokumentů seznámen, přičemž má žalovaný rovněž za to, že žalobce o probíhajícím řízení o pozemkových úpravách po celou dobu jejich konání věděl. Z toho důvodu dospěl žalovaný k závěru, že odvolání bylo podáno opožděně.
- [11] Žalovaný dále v odůvodnění zkoumal, zda odvolání nezakládá důvody k zahájení přezkumného řízení nebo k obnově řízení, a žádné takové závažné důvody neshledal. Žalovaný v této části odůvodnění stručně shrnul průběh dosavadního řízení a dále uvedl, že se úplnými detaily prověřovaného řízení nezabýval, neboť aplikoval ustanovení § 94 odst. 4 správního řádu. Uvedl, že tím, že ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv dochází současně ve smyslu ustanovení § 11 odst. 10 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“), k obnově katastrálního operátu, bylo by narušení právní jistoty ostatních účastníků řízení ve značném nepoměru k nápravě a odstranění administrativních procesních nedostatků, které provedené řízení v určitých bodech vykazuje. Dospěl k závěru, že zpětná náprava již buď není možná, nebo s ohledem na zachování právní jistoty ostatních účastníků řízení, příp. třetích osob, které v průběhu řízení vstoupily do práv původních účastníků řízení, a v neposlední řadě s ohledem na veřejný zájem provádění pozemkových úprav, není účelná.

- [12] Ve správním spise je dále založena plná moc ze dne 14. 11. 2010, kterou žalobce zmocnil paní L. G., r.č. X, bytem S. 115, 471 02 S. k zastupování v plném rozsahu KPÚ. Žalobce vlastnoručně škrtnul rozsah zastupování „při úvodním jednání“ a specifikaci nemovitostí zapsaných na LV ponechal nevyplněnou.
- [13] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.
- [14] Žalobkyně ani žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřili. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [15] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [16] Podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu *„opozděné nebo nepřijatelné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opozděné nebo nepřijatelné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.“*
- [17] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu *„rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřijatelnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřijatelnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřijatelného odvolání současně potvrzováno. V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřijatelného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřijatelné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu“* (srov. rozsudky ze dne 27. 5. 2010, č.j. 5 As 41/2009-91, publ. pod č. 2127/2010 Sb. NSS, ze dne 27. 4. 2012, č.j. 5 As 111/2011-87, či ze dne 7. 9. 2017, č.j. 4 Asz 174/2017 – 51, dostupné na: www.nssoud.cz).
- [18] Městský soud v Praze tedy přezkoumal žalobu žalobce pouze z hlediska, zda bylo odvolání žalobce po právu zamítnuto jako opožděné. Věcnými námitkami ohledně nezákonnosti napadeného rozhodnutí se zabývat nemohl.
- [19] Soud dospěl k závěru, že žalovaný posoudil otázku opožděnosti žalobcovy odvolání v souladu se zákonem. Prvostupňové rozhodnutí, které obsahuje řádné poučení o možnosti podat odvolání u správního orgánu I. stupně ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení, bylo zplnomocněné zástupkyní žalobce paní L. G. v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu doručeno uplynutím 10 denní lhůty od uložení dne 29. 12. 2014 (viz doručka založená ve správním spise). Posledním dnem lhůty pro podání odvolání žalobce tak byl den 13. 1. 2015 (pozn. soudu: prvostupňové rozhodnutí pak nabylo právní moci dne 15. 1. 2015) Odvolání bylo podáno žalobcem, toho času zastoupeným na základě plné moci ze dne 13. 1. 2016 Mgr. Ing. Š. D., prostřednictvím poštovní služby dne 27. 1. 2016, tj. více než po roce po uplynutí zákonné lhůty. Odvolání tedy bylo žalobou napadeným rozhodnutím právem zamítnuto podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné.

[20] Žalobce však v podané žalobě zpochybnil platnost plné moci udělené jím paní L. G. dne 14. 11. 2010, kterou označil neurčitou a nesrozumitelnou v otázce jejího předmětu.

[21] Podle ustanovení § 33 správního řádu:

„(1) Účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.

(2) Zmocnění může být uděleno

a) k určitému úkonu, skupině úkonů nebo pro určitou část řízení,

b) pro celé řízení,

c) pro neurčitý počet řízení s určitým předmětem, která budou zahájena v určené době nebo bez omezení v budoucnu; podpis na plné moci musí být v tomto případě vždy úředně ověřen a plná moc musí být do zahájení řízení uložena u věcně příslušného správního orgánu, popřípadě udělena do protokolu, nebo

d) v jiném rozsahu na základě zvláštního zákona. (...).“

[22] Podle ustanovení § 34 správního řádu:

„(1) Zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupeného.

(2) S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.

(3) V pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn vystupovat jménem zastoupeného v celém řízení.

(4) Správní orgán může uznat úkony učiněné ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem za úkony učiněné zástupcem, jestliže o to účastník požádá a nemůže-li vzniknout újma jinému účastníkovi. O uznání úkonu rozhoduje správní orgán usnesením; nevyboví-li podatel, oznamuje usnesení pouze jemu.“

[23] Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 8. 2012, č.j. 2 As 2/2012-26, k této problematice uvedl, že „z ustanovení § 34 odst. 1 správního řádu se podává, že zástupce podle § 32 a 33 v řízení vystupuje jménem zastoupeného, přičemž z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému. Z tohoto důvodu pak správní řád zcela logicky v § 34 odst. 2 větě první stanoví, že s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. S tímto doručením (nejde-li o zmiňovanou výjimku, kdy se doručuje též účastníkům) jsou pak spojeny i další procesní konsekvence, což dokládá i (pro posouzení dané věci klíčové) ustanovení věty druhé posledně zmiňovaného ustanovení, které explicitně stanoví, že doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak. Jelikož stěžovateli nebylo doručovanou písemností ukládáno něco v řízení vykonat, postupoval správní orgán 1. stupně v souladu se zákonem, doručoval-li rozhodnutí jeho zmocněnci a právě s tímto doručením spojoval i okamžik oznámení rozhodnutí (srov. § 72 odst. 1 věta první správního řádu), coby okamžiku rozhodného pro počátek běhu odvolací lhůty (§ 83 odst. 1 správního řádu). Za den oznámení rozhodnutí stěžovateli tak lze považovat den jeho doručení právnímu zástupci stěžovatele, tedy 14. 3. 2011. Lhůta k podání odvolání proto uplynula dnem 29. 3. 2011 a rozhodnutí následujícího dne nabylo právní moci. Vzhledem k uvedenému nelze než konstatovat, že právní zástupce stěžovatele podal odvolání opožděně a žalovaný proto nijak nepochybil, když odvolání zamítl s odkazem na § 92 odst. 1 správního řádu, což následně rozsudkem aproboval také krajský soud. Skutečnost, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručováno současně též účastníkovi řízení – stěžovateli, na shora uvedených závěrech nemůže nic změnit, neboť s tímto doručením (v kontextu shora popsané procesní situace) zákon žádné procesní účinky nespojuje.“

[24] Soud se při posouzení platnosti plné moci, již dne 14. 11. 2010 žalobce zmocnil paní L. G. k zastupování v plném rozsahu KPÚ (komplexních pozemkových úprav), ztotožnil s názorem žalovaného. Rozsah plné moci je dle názoru soudu jednoznačný, neboť žalobce paní L. G. zmocnil k zastupování „v plném rozsahu KPÚ“, když vlastnoručně škrtnul text „při úvodním jednání“. Formulace „v plném rozsahu KPÚ“ je dle názoru soudu sice obecná, ale jednoznačná, neboť se váže jen a pouze k zahájenému řízení o návrhu komplexních pozemkových úprav v k.ú. Stvolínky. Paní L. G. tak byla na základě této plné moci zplnomocněna mimo jiné k tomu, aby jí správní orgán I. stupně doručoval veškeré písemnosti pro žalobce, a to včetně prvostupňového rozhodnutí. Soud tak neshledal plnou moc nesrozumitelnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

- [25] Ke skutečnosti, že některé písemnosti byly doručovány přímo žalobci, a to datovou schránkou či poštou, soud uvádí, že tato nemůže mít dle ustanovení § 34 odst. 2 správního řádu jakýkoli vliv na zákonnost řízení (a běh lhůt), neboť k tomuto doručování žalobci docházelo dle názoru soudu nadbytečně, a to pravděpodobně pouze z procesní opatrnosti správního orgánu I. stupně.
- [26] K otázce určitosti předmětu této plné moci, tj. kterých nemovitostí a LV se týkala, soud uvádí, že část plné moci, kde měl žalobce specifikovat, kterých LV se plná moc bude týkat, žalobce nevyplnil, tj. lze konstatovat, že žalobce (pozn. soudu: stejně jako několik dalších účastníků řízení, kteří tuto část plné moci nevyplnili, viz plné moci ve správním spise) zamýšlel nechat se zastupovat v plném rozsahu řízení, tj. jak ve vztahu k nemovitostem v jeho výlučném vlastnictví, tak ve vztahu k nemovitostem ve spoluvlastnictví s paní L. G. Ostatně na tento záměr lze usuzovat i z toho, že ve správním spise není založen žádný dokument, kterým by žalobce tuto plnou moc jakkoli zpochybňoval, či jí odvolal, nebo požadoval jiný způsob doručování. Rovněž pak nelze pominout skutečnost, že ačkoliv bylo žalobci nadbytečně doručováno, tak tento ani ve vztahu ke svým výlučným pozemkům nikdy nijak nereagoval, přičemž svůj záměr ohledně této plné moci osvětlil až v podané žalobě. Z těchto důvodů soud dospěl k závěru, že předmět plné moci je vyjádřen dostatečně určitě a srozumitelně, a proto soud nezpochybil její platnost.
- [27] Na okraj pak soud poznamenává, že zákon o pozemkových úpravách reaguje na specifický charakter řízení o pozemkových úpravách (zejména velký počet účastníků řízení) tak, že v některých případech stanoví doručování jak přímo účastníkům řízení, tak navíc prostřednictvím úředních desek (veřejná vyhláška). Z hlediska doručování předmětného prvostupňového rozhodnutí je však podstatné, že toto rozhodnutí bylo vedle oznámení veřejnou vyhláškou doručováno přímo účastníkům řízení, v daném případě tedy zplnomocněné zástupkyni žalobce. Žalobci bylo toto rozhodnutí doručováno nadbytečně také, ale s ohledem ustanovení § 34 odst. 2 větu druhou nemá toto doručení účinky pro běh lhůt.
- [28] Z výše uvedených důvodů proto soud neshledal první žalobní bod důvodným.
- [29] Soud se dále zabýval žalobní námitkou, že žalovaný pochybil, když neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení, důvody pro obnovu řízení či vydání nového rozhodnutí, resp. že posouzení žalovaného v této otázce je nepřezkoumatelné. Soud dospěl k závěru, že tato námitka není důvodná.
- [30] Z dikce citovaného ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu vyplývá, že je-li odvolání podáno opožděně, odvolací orgán je z tohoto důvodu vždy zamítno a účastníku řízení se tak dostane soudně přezkoumatelného rozhodnutí správního orgánu v otázce opožděnosti odvolání. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu následně odvolacímu orgánu ukládá zkoumat, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Posouzení toho, zda uvedené předpoklady jsou či nejsou dány, však nelze pojímat jako předmět posuzování v odvolacím řízení, který by měl odraz ve výroku rozhodnutí vydaného v odvolacím řízení. Opožděné odvolání totiž musí být ve smyslu ustanovení § 92 odst. 1 věty první správního řádu zamítnuto, ať již je výsledek zkoumání zmíněných předpokladů kladný či záporný. Jejich posouzení tak nemá na výsledek řízení o odvolání žádný vliv, není tedy nutné, abych jejich posouzení bylo součástí řízení o odvolání. Pokud zde takové posouzení uvedeno není, zákonnost rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost tím nemůže být vůbec dotčena. To, zda jsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí nebo nikoli, je rozhodné pro další postup správního orgánu, nikoli však pro výsledek řízení o odvolání. Jsou-li předpoklady pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí shledány, pak má podání obsahující opožděné odvolání dvojí roli a vystupuje jednak jako odvolání a jednak jako podnět k přezkoumání, žádost o obnovu řízení nebo jako žádost o vydání nového rozhodnutí. Má-li odvolací orgán už v průběhu odvolacího řízení předběžně

jasno v tom, že předpoklady pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí dány nejsou, nelze nic namítat proti tomu, že uvedené sdělí účastníkovi v odůvodnění rozhodnutí o odvolání. Jde však o pouhou dodatečnou informaci účastníkovi, bez níž by rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost zcela obstálo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č.j. 9 As 172/2012-32, dostupný na www.nssoud.cz).

- [31] Jestliže tedy žalobce nesouhlasí s úvahou žalovaného v napadeném rozhodnutí, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nelze v uvedeném shledat namítanou nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, a není na místě dovozovat nepřezkoumatelnost úvahy učiněné ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu. Uvedená úvaha totiž vůbec netvoří rozhodovací důvod, na němž bylo žalobou napadené rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost postaveno.
- [32] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- [33] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 8. srpna 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu